

PRZYDYBAĆ (7) *vb pf*

a *jasne*.

[*inf* przydybać.] ◇ *praet* 3 *sg m* przydybął (2). *f* przydybała (1). ◇ 3 *pl m pers* przydybali (2). ◇ *con* 3 *pl m pers* by przydybali (1). ◇ *part praet act* przydybawszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Przybyć potajemnie skradając się* (5) : Potym wilk w nocy przydybał/ Pía w śieni śpiącego widział *BierEz* K3, N2; [Wtym Patryk przydybawszy, [...] Uderzył na przezpiecznych Niemców wielkim pędem *StryjPoczqt* 281].

przydybać do kogo (2): A potym Anyoł ćichuchno przydybawfzy do onego człowieka fwiętego/ pchnął go nogą że z oney frogiey fkały fpadł nádoł *RejZwierc* 175; [Ale ia fwe votum ołobne ku tey posłudze zdawam ná Brátá Dyptaná/ ten vmie do káżdego przydybác/ w vcho fzeptác *PostępekPrCzart* 3].

przydybać ku czemu (2): Liłzká ku wśi przydybála/ A dziurá w dom náglądála *BierEz* O2v; A gdy Taborfcy ku Prádze milczkiem wnocy przydybáli. Práźanie obáczywfzy odbili ie. *BielKron* 327.

2. *Napotkać, natknąć się na kogoś lub na coś [kogo, co]* (2) : Táme fámí miedzy łobą ćicho vknowáli [starcy]/ Iákoby iá [Zuzannę] kiedyfzkolwiek fámę przydybáli. *KochZuz* A2v; Tey pieśni/ iádác imo Sarkáwice/ Náuczál fricze [rotman]. Imo Stwoleńfká kępkę y Ośieńfká/ Aż przydybáli zá nimi Grudźiedzka. *KlonFlis* G3.

3. [*Dopaść*: a iż przydybali niesprawnych trochę naszych, gdzie zginęło 100 człowieka *KronMieszcz* 49.

Przen: Czas obiecany nikogo nie minie, Który mię zprédka nędznika przydybał, wszystkim mię smętkom na zastawę wydał *Otwin(?)Erot* 16.]

Synonimy: 3. *chwycić, dopaść, dostać*.

Formacje współrdzenne cf *DYBAĆ*.